

го убѣжѣхъ; защото сѣвоуха отъ на-
рода. И вѣзе сатана въ Іерузалѣмъ, който
сѣ наричаше Искаріотъ, единъ отъ
число-то на дванадесѣтъ-тѣ; и оти-
де и наговори сѣ съ первосвящен-
ники-ты и книжники-ты, какъ да
имъ го прѣдаде. И възрадоваха
сѣ тѣ и нагласиха сѣ да мѣ да-
дѣтъ сребро. И обѣща сѣ, и тѣ
сѣ сподобиха въ то время да имъ го
прѣдаде безъ народа. И доде де-
нь-тъ на бѣсквасны-ты, въ които
трѣбаше да жертвуватъ пасха-та.
И проводи Петра и Іоанна, и ре-
че: Идете и пригответе да ѣдемъ
пасха-та.

Въ сѣвѣта на ві: недѣла,
отъ Лѣка зачало 72.

Како Господь таа притча.
На какво е подобно ца-
рство-то Божіе? И на
що да го уподобѣхъ? По-
добно е на сѣнапово Зѣрно, кое-то
человѣкъ зѣ и посѣа го въ гра-
дина-та си; И порасте, и стана
големо дѣрво, и птицы-ты небе-
сны привѣтаваха въ неговы-ты
вѣтвы. И пакъ рече: на какво да
уподобѣхъ царство-то Божіе? По-
добно е на квасъ, когото зѣ жена,
и скри го въ три мѣры брашно,
догдѣ сѣ вкисна сичко-то. И като
отиваше въ Іерусалимъ, мѣнѣваше
прѣзъ градове-ты и прѣзъ села-та,
та поучаваше. И нѣкой си мѣ ре-
че: Господи! малцина ли сѣ кон-
то ще сѣ спасѣхъ? а Іисусъ имъ
рече: Подкизавайте сѣ за да вѣ-
зете прѣзъ тѣсны-ты врата; зацо-
то мнозина казвамъ ви, що ницѣхъ

да вѣзѣхъ, и ницѣхъ да могѣхъ.
Слѣдъ като стане стѣпаннинъ-тъ
на кѣща-та и затвори врата-та,
а (вы) останете вънъ, и начнете
да хлопате на врата-та; и да ка-
звате: Господи, Господи, отвори
ни; И той отговори и ви рече: Не
вы знаѣхъ отъ гдѣ сте. Тогава
ще начнете да говорите: ѣдохмы
прѣдъ тебе и пихмы, и на наши-ты
улицы си поучавалъ. И ще рече:
Казвамъ ви, не знаѣхъ отъ гдѣ сте;
Махнете сѣ отъ мене, които ра-
ботите неправда. Тамъ ще вѣде
плачъ и скѣрцаніе съ зѣбы, кога
видѣте Авраама и Исаака и Іа-
кова, и сички-ты пророцы въ ца-
рство-то Божіе, а васъ же сте из-
гонени вънъ. И ще додѣхъ отъ
истокъ и западъ, и отъ сѣверъ и
югъ; и ще сѣднѣхъ въ царство-
то Божіе.

Въ недѣла ві: подиръ въздвиженіе.
Отъ Лѣка, зачало 85.

Въ оново время, като
близаше Іисусъ въ нѣ-
кое си село, срѣцнаха
го десѣтъ прокажени, ко-
ито сѣ спрѣха изъ далечъ: И тѣ
възвѣсѣха гласъ и казваха: Іисусе
наставниче, помилѣ ны. И като
(гы) видѣ, рече имъ: идете сѣ
покажете на священники-ты. И
когато отиваха, очистиѣ сѣ (отъ
проказа-та). И единъ отъ тѣхъ,
като видѣ че исцѣлѣ, върна сѣ и
съ голѣмъ гласъ славаше Бога;
И падна на лице при нозѣ-ты мѣ,
та мѣ благодараше; и той бѣше
Самарянинъ. А Іисусъ отговори

и рече: